

Ποια κοινωνική πολιτική για την κατοικία στην Ελλάδα;

Η ανακοίνωση εξετάζει το πώς διαμορφώνεται το πεδίο της κοινωνικής πολιτικής για τη στέγαση των ευάλωτων ομάδων και των οικονομικά αδύναμων την περίοδο της ύφεσης και της μακροχρόνιας εφαρμογής πολιτικών λιτότητας στην Ελλάδα, με έμφαση στην πρόσφατη περίοδο.

Τα δεδομένα που σκιαγραφούν το πεδίο είναι:

Η σε μεγάλο βαθμό ταύτιση των στεγαστικών προβλημάτων με την ανεργία, τη συρρίκνωση των εισοδημάτων και την υπερχρέωση, παράλληλα με την παγίωση και εμπέδωση ακραίων μορφών στεγαστικής επισφάλειας και αποστέρησης, η ιστορική υπανάπτυξη της άμεσης παρέμβασης του κράτους στον τομέα της κατοικίας και επομένως, η απουσία μηχανισμών και εργαλείων πολιτικής (ιδιαίτερα πρόσφατα, στο πλαίσιο της συνολικότερης αποδυνάμωσης και απαξίωσης του δημόσιου τομέα και μετά την κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας), αλλά παράλληλα και η απουσία διαμορφωμένων αιτημάτων και κοινωνικών διεκδικήσεων για την ανάπτυξη ενός διακριτού πεδίου κοινωνικής πολιτικής στον τομέα αυτόν.

Η ανακοίνωση επιδιώκει την αποτύπωση του τομέα από την οπτική των δημόσιων πολιτικών, λαμβάνοντας υπόψη προηγούμενες μελέτες που αναδεικνύουν την αποσταθεροποίηση των παραδοσιακών μηχανισμών πρόσβασης στη στέγη και παραγωγή κατοικίας, οδηγώντας στη ριζική μεταλλαγή του ελληνικού στεγαστικού συστήματος.

Στο πρώτο μέρος της ανακοίνωσης παρουσιάζονται στοιχεία που αφορούν πολιτικές που έχουν εφαρμοστεί (στόχευση, εργαλεία, ύψος δαπάνης, αριθμός ωφελουμένων και κοινωνική επίδραση). Στη συνέχεια καταγράφονται προτάσεις και σχεδιασμοί που επανέρχονται στον δημόσιο διάλογο, αλλά δεν έχουν ακόμα σχηματοποιηθεί (π.χ. η αξιοποίηση κενών ακινήτων, η αξιοποίηση ακινήτων του Δημοσίου). Τέλος, καταβάλλεται προσπάθεια να καταγραφούν τα εμπόδια, οι δυνατότητες, αλλά και τα διλήμματα που επηρεάζουν το φάσμα των διαθέσιμων επιλογών και τη διαδικασία διαμόρφωσης των πολιτικών.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΙΑΤΙΤΣΑ Δρ. Αρχιτέκτων Μηχανικός